

dynastia Ming (1368-1644) :

Posledná dynastia panovníkov čínskeho pôvodu.

Založil ju Ču-Jüan-čang, keď jeho vojská vyhnali z Pekingu mongolskú dynastiu Jüan. Budhistom sa stal, keď mu počas hladomoru zomreli rodičia. Spočiatku žil ako žobrák, potom sa pridal k povstaniu proti vládcovi z dynastie Jüan a viedol vzbúrencov na Peking. Roku 1368 tam bol korunovaný ako cisár Chung-wu. Zrušil úrad ministerského predsedu, čím posilnil absolutizmus. V krajine vytvoril účinnú centralizovanú správu. Vzápätí prepadol Mongolsko a podrobil si provinciu Jün-nan. Kým v roku 1398 zomrel, stačil ešte zjednotiť väčšiu časť Číny a prinútil Kóreu odvádzať dane.

Za vlády cisára Jung-lu (1403-1424) sa uskutočnila rozsiahla prestavba Veľkého čínskeho múru. Mier v nasledujúcich 150 rokoch narúšali iba krátkodobé nájazdy Mongolov a prepady čínskych a japonských pirátov. Keď boli do provincií dosadení miestodržiteľia, správa krajiny sa zlepšila a začali sa práce na významných verejných stavbách, ako bol napríklad Nebeský chrám a Zakázané mesto.

Po roku 1517 začali na pobreží pristávať kupci a misionári z Európy. Portugalci dostali povolenie usadiť sa v Macau a jezuitom bol umožnený vstup do Pekingu. Aj keď sa cisárom dynastie Ming podarilo v roku 1592 odraziť vpád Japoncov do Kórey a zabrániť ich invázii do samotnej Číny, tieto konflikty krajinu oslabili. V 17. storočí Mandžuovia napadli Peking, v provinciách rástol počet organizovaných lúpeží a v správe krajiny sa rozmáhala byrokracia a neporiadok. Rast počtu obyvateľov vyčerpával čínske potravinové zdroje. Šíril sa hladomor a nespokojnosť, čo viedlo k vzniku povstaní. Jedno z nich, ktoré viedol zbojník Li Č' -čcheng v provincii Šan-si, si vyžiadalo milión životov. Keď Li v roku 1644 dobyl Peking, posledný cisár dynastie Ming sa obesil. Po nej nastúpila na trón mandžuská dynastia Čing.